

Vertaling en bewerking uit het Duits door Thea Tesselaar

Zweden november 2003

Door elektrostress hebben wij alles verloren wat wij in Duitsland hebben opgebouwd. Wij vinden het belangrijk u hierover te informeren en duidelijkheid te verschaffen.

Januari 2000

Het verhaal van de familie Tröster-Cederth

Zonder aanwijsbare oorzaak krijgt mijn vrouw Carola (35) problemen met haar gezondheid. De klachten bestaan uit pijn in de spieren en zenuwen van de schouderbladen die uitstraalt tot in de nek. Ze heeft pijn in haar heupen, benen en knieën tot aan de hielen. Zo gauw Carola iets doet waar ze kracht voor nodig heeft houden de pijnen drie tot vier dagen aan. In de loop der tijd komt daarbij nog 'ein Brennen auf der Haut hinzu', een brandend gevoel van de huid. Regelmatig ziet Carola bij het lezen ineens heel slecht. Natuurlijk consulteren wij enkele artsen maar geen van hen kan de oorzaak van de gezondheidsproblemen vinden.

Augustus 2002

Op het juiste spoor

Twee jaar later in augustus 2002 laat **E-PLUS** op 120 meter afstand van ons huis een basisstation voor mobiele telefonie plaatsen. De locatie is niet goed gekozen want de ruim dertig meter hoge schoorsteen waar de zendmasten op gemonteerd zijn staat te laag ten opzichte van ons huis met een verschil van slechts acht meter hoogte. Ons huis staat op een heuvel tegenover de zendmasten en dus in de directe straling daarvan.

Vanaf dit moment kan Carola niet meer thuis slapen. De reeds genoemde kwalen worden uitgebreid met fluittonen in de oren, duizeligheid, gezwollen lymfeklieren en hartkloppingen. Soms hoort zij in haar hoofd een metaalachtig geklingel. Heel Curieus... vanaf het begin van het in werking stellen van de zendmasten dromen onze kinderen en de kinderen van de burens over muggen en horen deze zoemen. Er werd nooit een mug in de kamer van de kinderen gevonden.

Navraag bij burens die in de directe omgeving wonen en waar zich ook problemen voordoen en nauwkeurige waarnemingen op bepaalde tijdstippen wijzen ons in een en dezelfde richting.

Het basisstation als oorzaak van de klachten. Het huis wordt twee keer aan een bouwbiologisch onderzoek onderworpen. Helaas levert dit geen eenduidig resultaat op. Onze burgemeester vertrouwt de zaak niet en eist metingen. Bouwbioloog Klemens Jakob meet op de zolder van ons huis een maximale 'Leistungsflussdichte' waarde van 617: W/m². Met een HF detector (Aaronia) meet ik later waarden van 1200: W/m². In deze periode ontdekken wij dat sinds januari 2000 ongeveer 150 meter van ons vandaan een andere zendmast van **T-MOBILE** straalt. Nu lijkt het geen twijfel meer dat de gezondheidsproblemen bij mijn vrouw te wijten zijn aan de Elektrosmog. Ondertussen neem ik ook de invloed van hoogfrequente straling waar en die van 50 Hz laagfrequente velden. Ik reageer daarop met hoofdpijn. We richten een burgerinitiatief op en verzamelen 900 handtekeningen met het verzoek om de **E-PLUS** zendmasten te verplaatsen. In de tussentijd organiseren en bezoeken wij enige informatiebijeenkomsten en onderhandelen wij met de burgemeester, de gemeenteraad en met de drie aanbieders. Van **VODAFONE** staat er al een zendmast sinds 1996. We komen helaas geen stap verder.

Juli 2003

Verkoop van ons huis beneden de waarde

Sinds tien maanden vluchten wij 's nachts met onze drie kinderen het huis uit en slapen meestal in een caravan buiten op een boerderij. Daar hebben wij geen problemen en kunnen wij goed slapen. Een wichelroedeloper probeert ons nog te helpen wat gedeeltelijk ook lukt. Uiteindelijk wordt de situatie voor ons toch onhoudbaar en besluiten wij ons pas gerenoveerde huis van de hand te doen. Wij verkopen het huis voor 150.000 EURO, ongeveer 20.000 EURO beneden de waarde. Wij verhuizen in juli 2003 naar een huurwoning in Winterlingen –Benzingen. De koper van ons huis woonde daarvoor in Bitz op ongeveer 100 meter afstand van **E-PLUS** zendmasten. Hij weet de reden van ons vertrek.

Schadeaansprakelijkheid tegen **E-PLUS** of tegen de verhuurder van het bedrijf waarop de zendmasten zijn geplaatst hebben wij voorlopig niet gemeld omdat deze rechtsgang toch uitzichtloos is. Van de gemeente Bitz hebben wij in deze voor ons zeer moeilijke omstandigheden geen hulp gekregen.

De verhuizing heeft jammer genoeg niet het gewenste effect gehad. De schade die wij aan onze gezondheid hebben opgelopen is niet meer terug te draaien. Het gaat ons weliswaar iets beter omdat de mobiele telefonie op afstand gehouden wordt maar datgene wat wij hiermee gewonnen hebben wordt door andere elektrosmog meer dan 'goed gemaakt' in negatieve zin.

Zo wonen wij in de buurt van huizen met vele installaties/standaards op het dak voor de stroomvoorziening van bovengrondse leidingen. Op ongeveer 100 meter afstand loopt een hoogspanningskabel. Daar hebben wij vrij uitzicht op. Sinds kort hebben wij in de gaten dat ook de slechte bekabeling in huis ons voor grote problemen stelt. De **Elektrische Gevoeligheid** wordt steeds erger. Onze tienjarige zoon Robin heeft er het meeste last van. Op een dag kon hij niet meer naar school in Albstadt-Ebingen vanwege zijn **Elektrische gevoeligheid**. Op school kreeg hij extreme hoofdpijn, maagpijn en ademhalingsproblemen vanwege het veelvuldig gebruik van mobiele telefonie. Mijn vrouw en zoon Robin zijn qua afstand in de buurt van elektriciteit het meest gevoelig. Dan kom ik en daarna onze andere twee zonen.

November 2003

Vlucht naar de uitgestrekte Zweedse bossen

Ergens op een moment in de zomer van het jaar 2003 hebben wij de beslissing genomen dat alleen een vlucht naar de Zweedse bossen ons nog kan helpen. Daar waar geen sterke elektrische of elektromagnetische velden zijn. Omdat Carola uit Zweden komt besluiten wij alles in Blitz achter te laten en in de uitgestrekte bossen van Zweden een toevluchtsoord te zoeken.

Begin november neemt mijn gezin afscheid van Duitsland en vertrekt naar Zweden. Ik blijf nog tot december om nog het een en ander te regelen. Het afscheid is in alle opzichten pijnlijk want vele bekenden kunnen geen begrip opbrengen voor onze beweegredenen om te verhuizen. Met het laatste restje energie hopen wij met elkaar dat wij met onze **Elektrische Gevoeligheid** meer hulp en begrip zullen krijgen. Op de eerste plaats hoop ik dat wij weer gezond zullen worden.

Januari 2004

Bij kaarslicht in de keuken

In januari 2004 loop ik in Stockholm mee in een demonstratie tegen **UMTS** zendmasten ofwel **3G** zoals dat hier in Zweden heet. Er waren honderdvijftig tot tweehonderd deelnemers.

Op dit moment kunnen onze drie kinderen naar school. Wij wonen in een omgeving die gezien de straling van Mobiele telefonie nog net te verdragen is voor Carola en Robin. We hebben echter grote problemen in huis omdat we in hun bijzijn noch de TV noch de computer aan kunnen zetten.

Alle elektrische apparaten veroorzaken pijn bij Carola en Robin vanwege de elektromagnetische velden. Zelfs de warmwaterleidingen onder het huis die strooistraling verspreiden en daardoor elektrische velden opwekken geven problemen. Ik kan zelf nog met de computer werken maar ik maak hier zo min mogelijk gebruik van. Als ik achter de computer zit moeten Carola en Robin het huis uit. Ze gaan dan wat wandelen of blijven in de tuin. Bij temperaturen onder de 15° C is dat niet echt een genoegen. De beste remedie is alles wat met elektriciteit te maken heeft uitschakelen. We hebben inmiddels gehoord dat elektrogevoelige mensen niet meer auto kunnen rijden of hinder ervaren van auto's tot op tien meter afstand. Op het moment zitten wij 's avonds om tien uur bij kaarslicht in de keuken. Met romantiek heeft dat helaas niets te maken. We zijn op zoek naar een geschikt huis in het bos. Dieren worden beschermd en levensmiddelen worden gecontroleerd maar ten aanzien van **Elektrische Overgevoeligheid** wordt een zorgvuldig stilzwijgen in acht genomen. Het is voor een buitenstaander moeilijk onze gecompliceerde manier van leven te begrijpen. Maar als iemand elektrogevoelig wordt zet dat zijn hele leven op zijn kop. Gezien mijn ervaring zijn er geen testen voor elektrogevoeligheid nodig. Carola weet zelf het beste hoe slecht het met haar gaat en testen kunnen haar ook niet helpen. Als wij niet heel zeker waren van onze zaak dan hadden wij nooit ofte nimmer deze moeilijke weg ingeslagen.

Bron	www.izgmf.de
Adres	Informationszentrum gegen Mobilfunk Heidrun Schall Zinienstrasse 12 80939 München
Telefon	089-32450363
Email	info@zgmf.de